

Kitab Yoèl lan Gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia - Nomer Patang Puluh Lima

Jeff Pippenger

2026-02-12

Nomer Patang Puluh Lima

Tinjauan

Imamat bab likur telu ngenali telung ujian sajroning mangsa Pentakosta tumrap wong satus patang puluh papat ewu. Nggayutaké dina kapisan riyaya Tarub karo dina Pentakosta, banjur nggayutaké patang puluh dina nalika Kristus mulang para sakabat adhep-adhepan sadurungé munggah menyang swarga karo dina woh pambarep, iku mbentuk sawijining rerangkèn sakabèhé kang makili pekabaran telung malaékat.

Nalika “pati, panguburan, lan wunguné manèh” ditrapaké minangka siji tenger dalam profetik kang dumadi saka telung undhak-undhakan, kaya dene diwakili déning baptisané Kristus, kita nemokaké yèn limang dina sawisé wunguné manèh, ing dina woh kapisan, tekan pungkasaning pésta roti tanpa ragi kang pitung dina minangka pasamuwan suci. Mangkono, ing wunguné manèh Kristus, kang salaras karo kurban woh kapisan, banjur ana wewengkon wektu limang dina.

Ing pungkasaning struktur kang kabentuk kanthi nyarasake dina kapisan Riyaya Tarub Suci karo dina Pentakosta, ana pratandha dalam liyane kanthi telung undhak-undhakan, kang uga diterusake déning limang dina nganti tekan Pentakosta.

Ing antarané loro “tetenger telung-langkah sing diterusaké limang dina” kuwi, ana sawijining mangsa telung puluh dina. Nalika kita nyelarasaké dina kapisaning Riyaya Tarub Suci karo dina Pentakosta, kita mangertèni manawa limang dina sadurungé Riyaya Tarub Suci iku yaiku Dina Pangruwatan. Sepuluh dina sadurungé Dina Pangruwatan iku yaiku Riyaya Kalasangka. Patang puluh dina anggoné Kristus mulang adu rai sawisé wunguné Panjenengané ing dina woh kawitan, selaras limang dina sawisé Riyaya Kalasangka, lan limang dina sadurungé Dina Pangruwatan.

Tenger titen telung-langkah saka ‘pejah, kakubur, lan wungunipun,’ kang banjur katut dening limang dina tumuju pungkasaning riyaya roti tanpa ragi, banjur kaulang malih telung puluh dina sawisé iku, nalika tenger titen telung-langkah saka ‘slompret, minggah, lan pangadilan,’ kang banjur katut dening limang dina tumuju Pentakosta. Tenger titen telung-langkah ing wiwitan punika gampil dipunwatesi minangka satunggal tenger titen kanthi telung langkah, awit punika kanthi langsung dipuntetepaken mekaten lumantar baptisanipun Kristus, ingkang nglambangaken ‘pejah, kakubur, lan wungunipun.’ Baptisan punika dados alfa tumrap mangsa suci 1.260 dina, ingkang dumugi pucakipun ing ‘pejah, kakubur, lan wungunipun,’ ingkang dados omega tumrap 1.260 dina punika.

Tenger dalam telung-langkah ing pungkasan mangsa Pentakosta kudu dipahami lumantar panrapan kenabian. Ing limang puluh dina mangsa Pentakosta, struktur kang padha katemu ing wiwitan lan uga ing pungkasan. Adhedhasar prinsip manawa Kristus tansah nggambarake pungkasan kanthi wiwitan, kita bisa ngenali riyaya kalasangka, banjur minggah swarga, banjur dina Pangruwating Dosa, banjur limang dina minangka siji “tenger dalam telung-langkah kang diterusake limang dina.”

Kita ugi nyobi tigang langkah ingkang dipunajokaken punika kanthi paugeran Kitab Suci bab ciri-ciri saben satunggal saking tigang langkah punika. Tigang langkah punika kapratelakaken malih-malih wonten ing Sabdanipun Allah. Punika inggih punika tigang malaékat; pelataran, papan suci, lan Papan Mahasuci; punika ugi pakaryaning Roh Suci anggenipun nyadarké bab dosa, kabeneran, lan pangadilan. Ngenali riyaya kalasangka, minggahipun Panjenenganipun, lan dinten Pangruwatan dados tigang langkah punika nuntut supados saben langkah punika selaras kaliyan paseksèn Kitab Suci ingkang sampun mantep.

Kalasangka iku sawijining piweling pepènget, lan iku kagandhèng karo malaékat kapisan sing nguwuh, “wedia marang Gusti Allah.” Munggahe Kristus iku pralambang kamulyaning Rawuhé Kang Kaping Pindhho, awit ungkapan kapindhho saka malaékat kapisan yaiku “mènèhana kamulyan marang Panjenengané.” Dina Pangruwating Dosa iku pralambang paukuman, lan ungkapan katelu saka malaékat kapisan yaiku “wis teka jam pangadilané.” Ana sawetara cara kanggo ngenali yèn sipat-sipat kenabian saka telung undhakan ing waymark ing pungkasan mangsa Pentakosta makili telung undhakan saka Injil langgeng, ing ngendi akèh wong “kasucèkaké, diputihaké, lan dicoba.”

Mangkono, panjenengan lajeng saged mirsani bilih wonten ing waymark kapisan saking tiga langkah, pisungsung woh kawitan jawawut dipunparingaken, lan wonten ing waymark pungkasan saking tiga langkah punika, pisungsung woh kawitan gandum dipunparingaken. Panjenengan lajeng saged mirsani bilih tiga langkah alfa saking mangsa Pentakosta punika nandhani roti tanpa ragi, nanging waymark omega saking tiga langkah punika nandhani roti mawi ragi. Panjenengan malah saged ugi mirsani bilih wonten ing waymark tiga langkah ing wiwitan punika papanipun Kristus dipunangkat supados narik sadaya manungsa, lan wonten ing waymark tiga langkah ing pungkasan, panji saking sangang atus patang dasa sekawan ewu dipunangkat supados narik para bangsa sanes.

Malaékat kapisan lan katelu iku malaékat sing padha ing tataran kenabian, awit kang kapisan iku wiwitan—lan kang katelu iku pungkasan. Malaékat kapisan, yaiku alfa, ngumumaké pambukané pangadilan, lan malaékat pungkasan, yaiku omega, ngumumaké panutupané pangadilan. Pesené malaékat kapisan diparingi kakuwatan lumantar kasampurnaning Islam ing tanggal 11 Agustus 1840, lan malaékat katelu diparingi kakuwatan lumantar sawijining kasampurnaning Islam ing 9/11. Sister White maringi pawartos marang kita bilih misi saka malaékat kapisan lan katelu iku kanggo madhangi bumi kanthi kamulyané. Para seksi liyané uga akèh banget, lan padha maringi panyengkuyung kang cukup akèh kanggo ngenali struktur mangsa Pentakosta kaya dene

dipratelakaké ing patang puluh dina saka wunguné Kristus nganti Pentakosta, bebarengan karo rong puluh loro ayat kapisan saka Imamat rong puluh telu lan rong puluh loro ayat pungkasan saka Imamat rong puluh telu. Ing antarané loro waymark kang dadi waymark saka telung langkah kang disusul limang dina, ana sawijining mangsa telung puluh dina kang makili malaékat kapindho.

Tenger pratandha kapisan saka ‘telung langkah katut limang’ dina iku malaékat kapisan, telung puluh dina iku malaékat kapindho, lan tenger pratandha kapindho saka ‘telung langkah katut limang’ dina iku malaékat katelu. Telung langkah iki nyakup kabèh mangsa Pentakosta nganti tekan Pentakosta, kang banjur nandhani wiwitan pitung dina riyaya Tarub, kang nggambarake pencurahan udan pungkasan sajroning krisis hukum Minggu, diwiwiti nalika hukum Minggu ana ing Amerika Serikat lan diterusake nganti Mikhaèl jumeneng lan mangsa kasempatan tumrap manungsa katutup. Struktur iki asalé saka Allah, nanging ngasilake sawatara tetimbangan kang banget wigati.

Tetimbangan sing Sakeh Wigatine

Cetha bilih tenger dalan ingkang dipunlambangaken déning ‘slompret, minggah, lan pangadilan’ punika inggih litmus lan pacoban kaping tiga. Pacoban kaping tiga tansah dados pacoban litmus, ing pundi watak dipunwedharaken, nanging boten nate dipunkembangaken.

“Watak kababar déning sawijining krisis. Nalika swara kang temen-temen ngumandhang ing tengah wengi, ‘Lah, sang pengantèn kakung rawuh; metua kowe kanggo marakaké Panjenengané,’ para prawan kang lagi turu mau padha tangi saka sare, lan katon sapa kang wis nganakaké pepakèn tumrap prastawa iku. Loro-loroné kagèt tanpa wusana, nanging sing siji wus siyaga ngadhepi kaanan darurat, déné sijiné kapanggih tanpa pepakèn. Watak kababar déning kahanan. Kahanan darurat ngedalaké logam sejati saka watak. Sawijining bilai kang dumadakan lan ora disana-sana, kapitunan amarga pejahing wong kang dikasihi, utawa krisis, sawijiné lara kang ora diduga utawa kasangsaran, samubarang kang ndadèkaké jiwa adhep-adhepan karo pati, bakal ngedalaké kasunyatan batin saka watak. Bakal kababar apa ana pracaya kang nyata marang prasetyané pangandika Gusti Allah utawa ora. Bakal kababar apa jiwa iku disangga déning sih-rahmat utawa ora, apa ana lenga ing bejana bebarengan karo damar.”

“Mangsa panggulawenthah rawuh marang saben wong. Kadospundi kita nindakaké dhiri kita nalika ana ing sangisoré ujian lan pambuktèn saking Allah? Punapa pelita kita padha mati? utawi punapa kita taksih njagi supados pelita-pelita mau tetep murub? Punapa kita sampun siyap tumrap saben kaanan darurat lumantar sesambungan kita kaliyan Panjenengané, kang kebak sih-rahmat lan kayekten? Gangsal prawan wicaksana boten saged maringaké watakipun dhateng gangsal prawan bodho. Watak kedah kawangun déning kita piyambak minangka pribadi-pribadi.” *Review and Herald*, October 17, 1895.

Nalika tonggak pratandha riyaya slompret dumugi, watak panjenengan kasêgel ing salawas-lawase, panjenengan kaangkat dados panji, lan dosa-dosa panjenengan kabusak ing salawas-lawase. Tiga undhak-undhakan punika nggambaraken tiga aspek saking panyegelan. Tekaning pekabaran Tangihe Wengi mujudaken sinten-sinten ingkang gadhah lenga lan ingkang kaangkat dados panji nalika dosa-dosanipun kabucal. Pekabaran, pakaryan, lan segel punika sadaya dados satunggal tonggak pratandha. Punika minangka satunggaling tonggak pratandha “ingkang ngadhepaken nyawa pasuryan dhateng pasuryan kaliyan pejah” amargi “bilai ingkang boten kinira-kira.” Slompretipun Islam nggambaraken “bilai ingkang boten kinira-kira” punika. Ing wekdal punika pekabaran, “Lah Sang Penganten Kakung rawuh,” dipunwartakaken gangsal dinten sadèrèngipun angger-angger Minggu, ing pundi pekabaran punika ewah dados panguwuh sora malaékat kaping tiga.

Telung langkah saka waymark iku minangka unsur-unsur kang netepaké babagan pemeteraian lan pangangkatan saking wong satus patang puluh papat ewu, sakdurungé angger-angger Minggu. Cetha yèn batu uji “kalasangka, minggah, lan pangadilan” wis kaawakili déning pakempalan kémah Exeter. Limang dina ing antarané Dina Pangruwatan lan Pentakosta nggambaraké sewidak nem dina ing antarané pungkasané pakempalan kémah Exeter tanggal 17 Agustus nganti 22 Oktober 1844, nalika lawang kapungkasi. Sewidak nem dina sajarah Millerite mau lagi nggambaraké dina-dina pungkasan, lan ing prakara iki, iku nggambaraké pawartané pekabaran Midnigh Cry déning wong satus patang puluh papat ewu.

Limaning dina tumuju Pentakosta iku salaras karo sewidak enem dina nalika para Millerit martakaké piwulang Babagan Pambengok Ing Tengah Wengi, kang uga dipralambangaké déning mlebeté Kristus kanthi kamulyan menyang Yérusalèm. Sing kapisan saka telung langkah iku yaiku riyaya kalasangka, yaiku kalasangka kapitu, utawa bilai katelu, utawa Islam ing dina-dina pungkasan, lan mlebeté Kristus kanthi kamulyan mau didhisiki déning diluwaraké seekor kuldi.

Miturut pralambang kenabian, iki nandhesake manawa nglilani kuldi kuwi dadi pratandha wiwitan mlebu kanthi kamulyan, yaiku Pambengok Tengah Wengi. Wangsit Kitab Suci kudu ditrapake ing jaman wekasan marang karajan kaping enem ing wangsit Kitab Suci—yaiku kewan bumi, Amerika Serikat. Islam bakal nyerang Amerika Serikat, kaya dene nalika 9/11, mangkono nandhani wiwitaning pawartane Pambengok Tengah Wengi lumantar sawijining serangan gedhe marang Amerika Serikat déning Islam, lan pungkasaning pawartane Pambengok Tengah Wengi kanthi serangan gedhe liyané marang Amerika Serikat déning Islam, awit Gusti Yesus tansah nggambarake pungkasaning sawijining prakara nganggo wiwitaning sawijining prakara.

Pesen Pentakosta punika inggih pesen panguwuh ingkang sora, lan panguwuh ingkang sora punika namung minangka paningkatan saking pesen Panguwuh Wengi Tengah. Ing sajarah Millerit, Panguwuh Wengi Tengah punika pungkasan nalika lawang kaputup ing tanggal 22 Oktober 1844, lan punika ugi pungkasan nalika lawang kaputup wonten ing hukum Minggu ing dinten-dinten pungkasan. Ing Pentakosta, Petrus martosaken pesenipun Yoèl, lan

Pentakosta punika pungkasan omega saking Panguwuh Wengi Tengah, mila alpha wiwitaning Panguwuh Wengi Tengah, Petrus, miturut kabutuhan kenabian, kedah ugi ngaturaken pesenipun Yoèl. Ing Panguwuh Wengi Tengah, Petrus wonten ing Kisah Para Rasul bab kalih, wonten ing kamar inggil ing jam kaping tiga, lajeng ing dinten ingkang sami ing jam kaping sanga piyambakipun wonten ing Padaleman Suci martosaken pesenipun Yoèl.

Pétrus punika pralambang saking tiyang satus sekawan dasa sekawan ewu ing Pentakosta, inggih punika pungkasaning Midnigh Cry, lan piyambakipun ugi pralambang saking tiyang satus sekawan dasa sekawan ewu ing wiwitaning Midnigh Cry. Panyegelan lan pangunggahaning tiyang satus sekawan dasa sekawan ewu kawiwitan kanthi kalepasaning kuldi menawi Islam nyerang. Nalika para Millerite nilar pasamuwan kémah Exeter, piyambakipun nggawa pekabaran kados gelombang pasang ingkang ageng, lan kanthi pralambang sami nyatakaken tiyang satus sekawan dasa sekawan ewu ingkang mbaleni pengalaman punika.

Panyandhakan punika dados saya langkung abot manawi panjenengan mangertos bilih Pétrus makili tiyang-tiyang ingkang martosaken pekabaran Midnite Cry ing ujian lakmus saha ujian kaping tiga saking mangsa Pentakosta. Jam kaping tiga tumrap Pétrus ing Pentakosta nempataken piyambakipun wonten ing kamar inggil, lan kamar inggil punika ugi nggambaraken sepuluh dinten sadèrèngipun Pentakosta. Ujian kaping kalih saking mangsa Pentakosta punika inggih ujian Padaleman Suci tigang dasa dinten ingkang ndhèrèk sawise ujian dhasar. Ujian kaping kalih saking Padaleman Suci nuntut para setya supados mlebet lumantar pracaya dhateng Papan Ingkang Mahasuci, ing pundi dosa-dosanipun kabusak, sarta ing pundi kanthi pracaya piyambakipun lenggah sesarengan kaliyan Kristus wonten ing papan-papan swarga. Kitab Para Rasul maringi pawartos dhateng kita bilih Pétrus miwiti khotbahipun bab kitab Yoèl ing jam kaping tiga wonten ing kamar inggil, lajeng ing jam kaping sanga piyambakipun wonten ing Padaleman Suci.

Nanging Pétrus, jumeneng bebarengan karo kang sewelas, ngetokake swarané kanthi sora, banjur ngandika marang wong-wong mau, Hé para priya Yudéa, lan kowé kabèh kang manggon ing Yérusalèm, mangertia bab iki, lan rungokna tembungku: Awit wong-wong iki dudu mendem, kaya kang kok kira, marga saiki lagi jam katelu ing wayah awan. Nanging iki lah apa kang wus kaandharaké déning nabi Yoèl. ... Anadéné Pétrus lan Yokanan padha munggah bebarengan menyang Pedalemané Allah ing wektu pandonga, yaiku ing jam kasanga. Lelakone Para Rasul 2:14–16; 3:1.

Kristus kapaku ing salib ing jam katelu lan Panjenengane séda ing jam kasanga. Pati, kakubur, lan wunguné Panjenengane iku sawijining tenger dalan kanthi telung undhakan. Undhakan katelu, yaiku dina woh kawitan, miwiti sèket dina kang pungkasané tekan Pentekosta. Ing alfa mangsané Pentekosta, jam katelu lan jam kasanga nglambangaké sawijining pratandhingan kang cetha, awit Kristus taksih gesang ing jam katelu lan sampun séda ing jam kasanga. Pétrus ana ing kamar inggil ing jam katelu lan ana ing Padaleman Suci ing jam kasanga.

Mangsa Pentakosta limang puluh dina suci ing jamanipun Kristus punika satunggaling mangsa suci ingkang asipat profetik, ingkang gegayutan langsung kaliyan ramalan kalih èwu tigang atus taun. Punika mliginipun gegandhengan kaliyan minggu pungkasan saking patang atus sangang puluh taun kangge bangsa Yahudi ing Daniel sangang. Minggu suci punika, nalika Kristus netepaken prajanjian, kapérang dados kalih mangsa ingkang sami dawanipun, yaiku 1.260 dina profetik. Inti saking minggu punika inggih punika salib. Salib punika nandhesaken jam katiga lan jam kasanga, lan Pétrus nalika Pentakosta ugi mekaten. Ing taun 34, pungkasan saking minggu suci ingkang sami punika, nalika Kornelius kongkon ngaturi Pétrus saking Kaisarea Maritima, punika jam kasanga.

Ana sawijining wong ing Kaisaréa jenengé Kornélius, sawijining perwira saka pasukan sing kasebut pasukan Italia, wong sing mursid lan wedi marang Allah bebarengan karo saisiné brayaté, kang akèh maringi sedhekah marang wong akèh, lan tansah ndedonga marang Allah. Panjenengané cetha weruh sajroning wahyu watara jam sanga awan ana malaékaté Allah mlebu marani dhèwèké lan ngandika marang dhèwèké, “Kornélius.” Nalika dhèwèké mandeng marang panjenengané, dhèwèké wedi, banjur matur, “Punapa dhawuh Paduka, Gusti?” Panjenengané banjur ngandika marang dhèwèké, “Pandonganmu lan sedhekahmu wus munggah dadi pangéling-eling ana ing ngarsané Allah. Saiki utusna wong-wong menyang Yopé, lan kongkonana ngundang Simon, kang aran liyané Pétrus.” Para Rasul 10:1–5.

Ing ésuké, Pétrus munggah menyang payon omah kanggo ndedonga kira-kira ing jam kaping nem.

Ing ésuké, nalika wong-wong mau nerusaké lakuné lan wus cedhak karo kutha, Pétrus munggah menyang payon omah kanggo ndedonga kira-kira ing jam kaping nem: Banjur dhèwèké krasa ngelih banget, lan kepéngin mangan: nanging nalika wong-wong mau lagi nyawisaké, dhèwèké kesurupan ing sajroning paningal, lan weruh swarga kabukak, sarta ana sawijining piranti tumurun marani dhèwèké, kaya kain gedhé kang kaiket ana ing papat pucuké, banjur diudhunaké menyang bumi: Ing jeroné ana sakèhé warna kéwan sikil papat ing bumi, lan kéwan galak, lan kéwan mbrangkang, lan manuk-manuk ing awang-awang. Banjur ana swara rawuh marang dhèwèké, Munjung, Pétrus; sembelihen, lan dhaharanen. Nanging Pétrus matur, Mboten mekaten, Gusti; awit kawula dereng naté nedha punapa-punapa ingkang najis utawi boten resik. Banjur swara mau ngandika marang dhèwèké manèh kaping pindho, Apa kang wus dipirantèkaké resik déning Allah, aja kokarani najis. Iki kadadéan ping telu: lan piranti mau banjur kabekta munggah manèh menyang swarga. Para Rasul 10:9–16.

Panggilan marang Pétrus supaya teka ing Kaisaréa kelakon ing jam kaping sanga, nalika ana malaékat rawuh kanggo ngandika marang Kornélius. Kornélius nglambangaké anak-anak Allah liyané sing katimbangan metu saka Babil nalika hukum Minggu. Malaékat sing rawuh nalika hukum Minggu iku swara kapindho saka Wahyu wolulas, sing nyeluk marang wong-wong sing isih ana ing Babil supaya mlayu. Pétrus iku golongan satus patang puluh papat ewu lan Kornélius iku para buruh jam kaping sewelas, sing dilambangaké marang Pétrus minangka kéwan-kéwan najis. Sesambungané Pétrus lan Kornélius iku sesambungan

ing Wahyu pitu, ing ngendi satus patang puluh papat ewu dikenali ana ing gegandhèngan karo wong akèh banget. Pétrus dipréntah kaping telu supaya tangi, nyembelèh, lan mangan. Minangka satus patang puluh papat ewu, panggilan saka Kornélius iku papan nalika panji dipréntah supaya tangi.

Kornelius dumunung ing Kaisarea Maritima, kadhangkala kasebut uga Kaisarea ing pinggir segara. Wahyu pitulas maringi weruh marang kita manawa “banyu-banyu” iku “yaiku bangsa-bangsa, wong akèh, para bangsa, lan basa-basa.” Banyu-banyu iku nggambarake wong-wong sing ana ing sanjabaning pasamuwané Allah, lan ing kitab Wahyu uga ing wahyu sing ditampani Petrus bab kéwan-kéwan najis, angka papat makili jagad kabèh. Ana papat warna kéwan ing wahyuné Petrus, lan kéwan-kéwan iku mudhun ana ing salemba kain sing dicekel ana ing papat pojoké. Gegayutané Petrus karo Kornelius uga digambaraké déning Nuh lan kéwan-kéwan sing mlebu ing prau.

Pétrus ana ing Yopa, kang tegesé “padhang lan éndah,” amarga minangka pralambang saka satus patang puluh papat ewu, Pétrus iku panji kang padhang lan éndah tumrap para bangsa liya. Ing jam kaping sanga, para bangsa liya padha tangi marang panji iku, kang déning Sister White dipracaya minangka dina Sabat, angger-anggering Allah, pawartos malaékat katelu, lan para misionaris ing saklumahing donya kang nggawa pawartosing dina-dina pungkasan. Kornélius ditangèkaké marang panji iku nalika malaékat teka ing jam kaping sanga ing Kaisaréa ing pinggir segara. Pawartos ing Pentakosta bab angger-angger dina Minggu banjur lumaku menyang donya—yaiku segara.

Pangungkataning panji iku uga dipralambangaké minangka griyaning Pangéran kang kaangkat ngluwihi gunung-gunung, lan Pétrus lagi ndedonga ana ing payoning kutha Yoppa kang éndah padhang, ing jam kaping nem, sadurungé angger-angger Minggu ing jam kaping sanga. Nalika wong satus patang puluh papat ewu dipasèli, kaananing krisis ing sajroning donya bakal narik para putraning Allah liyané kang isih ana ing Babilon supaya nggolèki pepadhang. Wong-wong iku katuntun kanggo nemokaké Pétrus ana ing pucaking griya ing Yoppa.

Pétrus uga ana ing Kaisaréa Filipi ing Matius nem belas. Kaisaréa Filipi ing sikilé Gunung Hermon nduwèni jeneng sing padha karo Kaisaréa ing pinggir segara, nanging nduwèni kontras sing cetha merga kutha siji ana ing dharatan lan sijiné ana ing segara. Panjangsalibé Kristus ing jam katelu lan seda-Né ing jam kasanga nandhakaké sawijining kontras kang cetha antarané urip lan pati. Pétrus ing dina Pentakosta ing jam katelu lan jam kasanga nandhakaké sawijining kontras kang cetha saka kamar dhuwur tekan Padaleman Suci. Kaisaréa ing dharatan utawa Kaisaréa ing segara nggambaraké kontras kenabian kang perlu saka jam katelu lan jam kasanga, nanging ora ana rujukan langsung marang jam katelu nalika Pétrus ana ing Kaisaréa Filipi. Sarana paseksèn wong loro utawa telu, sawijining prakara diteguhaké, lan kanthi jam katelu lan jam kasanga saka salib lan uga ing dina Pentakosta, kaloronging gambaran mau diwakili déning siji wong, apa Kristus nalika gesang utawa ana ing kubur, utawa Pétrus ana ing kamar dhuwur utawa ing Padaleman Suci.

Seksiné kaping telu saka jam katelu lan jam kasanga ing antarané loro Kaisaréa ngenali Pétrus minangka paraga utama ing kaloro kedadéan mau, kaya dene Kristus ing wiwitan mangsa Pentakosta lan Pétrus ing pungkasan mangsa sing padha iku. Paraga alfa saka jam katelu iku padha karo paraga omega saka jam kasanga, mènèhi siji paseksi manawa Kaisaréa Filipi iku alfa saka loro Kaisaréa mau. Paseksi kapindho yaiku yèn jeneng kaloroné kutha iku padha, mula jeneng paraga utama lan jeneng kuthané iku padha. Paseksi katelu yaiku bedaning dharat lan segara. Nalika Pétrus ana ing Kaisaréa Filipi, iku jam katelu. Ing kéné pesen iki dadi luwih nggegirisi manèh.

Nggandhengké rong kutha kang aran padha iku bener, lan pancèn kuwi kang lagi kita tindakaké, nanging kita uga nglebetaké jam kaping telu lan jam kaping sanga ing sajroning penerapan adhedhasar paseksèn Kristus ana ing kayu salib lan Petrus ing Pentakosta. Kanthi nglumpukaké telung garis mau bebarengan; jam kaping telu lan jam kaping sanga kagungané Kristus, jam kaping telu lan jam kaping sanga kagungané Petrus ing Pentakosta—kita netepaké jam kaping telu ing Caesarea Philippi. Logika kenabian kang padha iki kudu ditrapaké marang Kornelius ing jam kaping sanga, Petrus ing jam kaping nem, banjur Petrus ing Caesarea Philippi ing jam kaping telu.

Pétrus ana ing katelu tandha dalam mau, Cornelius ana ing jam kaping nem lan jam kaping sanga bebarengan karo Pétrus, nanging ora ana ing jam kaping telu ing Caesarea Philippi. Garis iku kaiket dadi siji amarga saben langkah iku katandhani déning jam kaping telu, kaping nem, lan kaping sanga, saben-saben saka Caesarea Philippi, menyang Yope, tumuju Caesarea Maritima. Kaloro Caesarea iku padha nduwèni oyod kabudayan kang kaiket karo Yunani lan Roma, nanging bedaning Caesarea Philippi yaiku dadi perwujudan paganisme kang adoh lan mistis, déné Caesarea ing pinggir segara dadi pusat dagang lan administratif, kang nyawijèkaké kabudayan Yunani karo pamaréntahan Roma. Caesarea Philippi minangka pralambang churchcraft lan Caesarea Maritima minangka pralambang statecraft.

Ing garis saka Caesarea tumuju Caesarea, Joppa iku undhakan tengah saka telung undhakan. Telung undhakan iku digambarake déning jam katelu, jam kagenep, lan jam kasanga. Caesarea ing pinggir segara ing jam kasanga iku hukum Minggu nalika Injil lumaku menyang para bangsa liya. Telung jam sadurunge kuwi, ing jam kagenep, Petrus ana ing Joppa, kutha kang padhang lan sumunar. Telung jam sadurunge manèh, Petrus ana ing riyaya Trompet ing jam katelu. Caesarea tumuju Caesarea iku mangsa Panguwuh Wengi-Tengah. Petrus nglambangake wong-wong kang martakake Panguwuh Wengi-Tengah wiwit saka wiwitan nganti tekan pungkasan, amarga Gusti Yesus tansah nyelarasake wiwitan karo pungkasan. Panguwuh Wengi-Tengah diwiwiti nalika kuldi iku diluwari ing waymark riyaya trompet, nalika Petrus martakake pesen saka Yoèl.

Pétrus ana ing panandha dalam telung-tataran saka riyaya kalasangka, yaiku minggah menyang swarga, banjur paukuman. Ing panandha dalam iku, ing Matius nembelas, pitakonan diangkat ngenani sapa sejatine Kristus iku. Jeneng Pétrus diganti, lan Kristus ngandika bilih ing sadhuwuring Watu iki Panjenengané bakal ngedegaké pasamuwan-Né. Watu kang dadi tumpuan pambangunan Padaleman iku yaiku pondhasi, lan Pétrus ing

Kaisaréa Filipi iku pesen malaekat kapisan, yaiku pesen pondhasiné. Nalika Pétrus tekan ing tataran sabanjuré, ing Yopa, dhèwèké munggah kaya dene Kristus munggah ing pungkasan patang puluh dina piwulang adu rai. Munggah menyang swarga iku uga sawijining paralel tumrap salib, panji utama sajarah kaslametan; lan salib iku kabagi dadi rong bagéan, kanthi loro durjana, robeke kalingan mlebu ing Papan Mahasuci, sarta pepeteng lan jam-jamé.

Wiwit jam kaping enem ana pepeteng nutupi sakehe tanah nganti jam kaping sanga. Lan kira-kira ing jam kaping sanga Gusti Yesus nguwuh kanthi swara seru, pangandikane, Eli, Eli, lama sabachthani? tegesé: Allah-Ku, Allah-Ku, yagéné Paduka nilar Aku? Matius 27:45, 46.

Ing Yope, ing jam kaping enem, Petrus dumunung ing sawijining titik pamisahan profètis, antarané kang kasasar lan kang kaslametaké, antarané pepadhang lan pepeteng, lan antarané wiwitan sarta pungkasané Panguwuh Tengah Wengi. Pamisahan iku nekanaké transisi gerakan Laodikia saka wong satus patang puluh papat éwu menyang gerakan Filadelfia saka wong satus patang puluh papat éwu. Iku nandhani panolakan kanthi tuntas marang pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia. Lawang pangadilan kang katutup iku, kang dilambangaké déning dina Pangruwating Dosa, rawuh limang dina sadurungé undhang-undhang Minggu Pentakosta. Pangadilan iku didhisiki déning minggahé Kristus menyang swarga, lan sadurungé iku, pekabaran slomprèt. Katelu undhakan iku makili tenger dalan ing ngendi meterai Allah ditetepaké, lan pekabaran Panguwuh Tengah Wengi diproklamasèkaké déning pasamuwan kang menang marang wong-wong kang dilambangaké déning Kornelius.

Pétrus martakaké pèsen iku ing Pentekosta, lan Pentekosta nandhani pungkasaning pèsen Pekik Tengah Wengi. Mulané, miturut kabutuhan nubuatan, Pétrus uga martakaké pèsen iku ing wiwitaning mangsa Pekik Tengah Wengi. Wiwitan tansah nggambaraké pungkasan. Pèsen Pekik Tengah Wengnipun Pétrus diparingi kakuwatan nalika kuldiné Islam dilucuti, lan nyerang Amérika Sarékat, kaya kang bakal kelakon manèh ing wektu angger-angger dina Minggu. Pétrus anggoné martakaké pèsen iku ing jam katelu lan jam kasanga ing Pentekosta nandhani wiwitan lan pungkasaning Pekik Tengah Wengi.

Ing runtutan wektu sing lagi kita tetelakake, patang puluh dina kang pungkasané ana ing minggahé Kristus menyang swarga, uga dadi wiwitaning sepuluh dina ing kamar loteng. Sawisé limang dina lumaku saka sepuluh dina iku, dina panebusan nandhai manawa dosa-dosané Israèl wus kabusak, lan pasamuwan wus nyawisaké awake. Ing jam katelu Pétrus ana ing kamar loteng nalika Pentakosta. Ing jam kasanga saka hukum Minggu, pesen iku owah saka pesen tengah wengi dadi panguwuh sora.

Pangumandhange pawartos Tangis Tengah Wengi déning Pétrus kelakon nalika dhèwèké ana ing jam katelu. Pawartos mau ditandhai déning riyaya kalasangka, nalika kuldi kuwi dilèlèkaké, lan déning Kaisaréa Filipi, lan Kaisaréa Filipi uga yaiku Panium. Panium diwakili ing ayat telulas nganti limalas saka Daniel sewelas. Pétrus lagi ngenali ora mung

sawijining serangan Islam marang Amérika Sarékat nalika kuldi kuwi dilèlèkaké ing wiwitan pangumandhangan Tangis Tengah Wengi, nanging ing wektu sing padha Pétrus uga ana ing peperangan Panium sing nuntun marang hukum Minggu. Peperangan Panium iku sawijining prastawa sing sejajar karo serangan Islam marang Amérika Sarékat.

Kita badhé nerusaké prakara-prakara punika wonten ing artikel salajengipun.